A

ΣΤΡΟΦΗ στίχων ιά.

BISETVS. Ενθάδε ὁ χορὸς, καὶ ὁ Βδελυκλέων τέλος συμφωνοῦσιν ἐν οἷς πρότερον ἀλλήλοις λωτιλόγουν. καὶ ὁ μὴ Βδελυκλέων τὸ πατέρα ποιεῖν πείθει,

Χο. Η Πανόφος ὢν, ὅς τις ἔφασκε πεῖν αὖ ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης
Οὐκ αὖ δικάσας. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλὰ δεδίκησας.
Ὡς ἤδη τῷ ὀργῷ χαλάσας, οὐ σκίμπωνας καταβάλλω,
Ἀλλ' ὥστ' ἡλικίας ἡμῖν τ' αὐτὰ σωθασῶτα
Πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι. μηδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅς τι δὴ τοιαῦτ' ἐνθυμεῖτο.
Σοὶ δὲ νῦν τι τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος.
Καὶ δῆλος εἰ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.
Βδε. Καὶ μὴν ὀθνείῳ γ' αὐτὸ παρέχων
Οσα πρεσβύτῃ ξύμφορα. χόνδρον
Λείχειν. χλαῖναν μαλακήν. σισύραν.

B

C

D

Σχόλια. Πεῖν ἂν ἀμφοῖν.] καὶ τὸ μηδὲ δίκην δικάσῃς πεῖν ἂν ἀμφοῖν μύθον ἀκούσῃς. ὑγιῶς δὲ νῦν τὰ ἀμφαῖν κεῖται. τοὺς σκίμπωνας δὲ τὰς βακτηρίας. ἀτενὴς δὲ μανικός. διὰ τὸ ἀεὶ ἀτενὲς βλέπειν τοὺς μανίᾳ κατεχομένους. ἀτενῆ τ' μανικὸν νῦν εἴρηκεν. ἠγειωμένοι γὰρ εἰσὶ τὰ ὄμματι τῶν τοιούτων οἱ ὀφθαλμοί. Ατεράμων.] οἱονεὶ μὴ τεράμων. ἀλλὰ σκληρός. ἔνθεν καὶ ἀτέραμνα ὄσπεια φασὶ, τὰ μὴ ἑψόμενα διὰ σκληρότητα, ὡς τὸ, τέρεν καθαίρει χέουσα. καὶ Πλάτων κέχρηται τῇ λέξει. κερασβόλους τὰ ἀτεράμνους λέγων τοὺς σκληροὺς, διὰ τούτων. μή τις βλάπτῃ τὴν πολιτικὴν κερασβόλος ἢ ἀτέραμνος. φασὶ γὰρ τὰ καὶ τῶν κεράτων βληθέντα σπέρματα, ἀτέραμνα γίνεσθαι.

BISETVS. Ατεράμων.] Εὐστάθιος. ἀτεράμων ἄνθρωπος ὁ σκληρὸς, καὶ ἄτεγκτος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀτεράμνων ὀσπείων, ἃ καὶ ἀτεράμονα λέγεται, ἤγουν δυσέψητα. καὶ ἦθος ἀτέραμνον τὸ ὠμὸν, καὶ ἀνύπεικτον, ὡς τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ τέρειν, τὸ μὴ τείρεσθαι, καὶ δαμᾶσθαι δ' ωάμβυον. οἱ δὲ ὡς τὸ α στερητικὸν, καὶ τὸ τέρεν, τέρενος. ἀλλὰ καὶ τὸ ὡς τὸ τείρεσθαι λέγεται.

CHRIST. Πεῖν ἂν ἀμφοῖν.] Versus vulgarius est ex Phocylide puto μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Qua sententia monentur iudices non prædamnare litem, nec quenquam iudicare indicta caussa. Μηδ' ἀτενής.] Furiosos ἀτενεῖς vocant quia fixis oculis intueri soleant, efferúsque est & sanguine velut suffusus eorum obtutus. At τὸ ἀτέραμνον nihil aliud est quàm durum & immite, quasi μὴ τέρεν sed σκληρόν. Sic ὄσπεια ἀτέραμνα dicuntur δύσπεπτα & ad coquendum cõtumacia. Apud Sudam legitur ἀσωαψόμενα τοῖς ὀσπείοις οὐ τήκεται. Malè legendum enim σωεψόμενα. Quæ inquit cocta cum leguminibus non macerantur neque mollescunt. Plato vsus est ea voce pro ingenio barbaro & rudi & legibus non

A

STROPHA.

ἂν μάλιστα ἐπεθύμει. ὁ δὲ πατὴρ τυχὼν τῆς ὀπτῆς θυμουμένων, σφόδρα χαίρει, καὶ τῷ αὐτοῦ χαρὰν πᾶσι ποιεῖται φανεράν.

CH. Verè sapiens fuit is qui iudicium nos ferre vetauit
Nisi vtrisq; auditis: nunc etenim victor longè esse videris,
Propterea ira iam deposita, istos baculos abijciemus.
Verùm agedum ô nostræ ætatis congerro & iucunde sodalis
Obtempera isti orationi si sapis,
Nec rigidus sies neq; tam oblucinans.
O si mihi talis foret curator, aut
Affinis, & me commoneret talia.
Nunc tibi præsens deus nec obscurus hoc
Succurrit in negotio.
Clarum fauorem præbet, hunc præsens cape.
BD. Alere hunc penitus volo, sufficiens
Quæcunque seni commoda, lambet
Alicam, mollicula aderit lana,

B

C

D

obtemperanti & tales cíues ἀτεράμνους & κερασβόλους vocat, ducta Metaphora à semine quod in boum aratorum cornua incidit neque vnquam maturescit. Ælianus etiam hęc duo iunxit ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τῷ ψυχῷ. Paulò post θεὸς ἐμφανὴς designat non qui oculis se cernendum præbuerit mortalibus, sed cuius auxilium & numen clarum & præsens fuerit, atque adeò ἐναργές.

E

Σχόλια. Εμφανής.] ἴσον τῷ ἐναργής. οὐχὶ τῷ φαινόμενος. Σισύραν.] σισύρα καλεῖται ὡς μέν τισιν, ἡ βαπτή. ἔστι δὲ ὡς βιβόλαιον ἐκ δερμάτων σωερραμένων προβάτων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασιν, χλαῖναν παλαιὰν εἶδος ἀπολίδα. τῷ αὐτῷ δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι τὰ σισύρναν.

CHRIST. Σισύραν.] Amictum ex pellibus lanigeris esse autumat Scholiastes & aliter βαπτὴ vocat, & sanè credibile est esse διφθέραν & quem Cæsar cum Varrone dicit Renonem ab ouibus

F

pellitis. Antiqui (vt notarunt alij) Tityrum vocabant τὴν κειόν, Inde ego putem σισύρας nomen. Tamen Hesychius eam componit ex pellibus caprinis, & contra hunc Scholiastem differre facit σισύραν à σισύρνα, nam Sisyrnam à Lybicis pastoribus vocari ait vestem ex pellibus villosis consutam, at Sisyram stragulum potiùs esse & μπλωτὴν. Neque consentiunt Grammatici inter se, nam alij σισύραν faciunt lęnam simplicem, alij duplicem. Non est facilè has controuersias cõciliare, nobis præsertim

G

Gallis qui tantùm abest vt veterum vestes satis dignoscamus, vt nostras ipsi quotidie mutemus, lõgè dissimiles Philocleonis istius qui odio Laconum, baxeas quę Laconicę dictæ nunquam in animum inducere potuit vt indueret. Nos hodie non βαΐας sed Bæticas vestes induere gaudemus, exoticarum elegantiarum simioli.

Πόρνῳ